Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobců: a) S. R., a b) nezl. V. R., právně zastoupených JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou v Ostravě–Moravské Ostravě, Stodolní 17, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2005, čj. OAM-699/VL-07-05-2005, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2006, čj. 65 Az 144/2005 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky JUDr. Jany Mikulové se určuje částkou 2400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 5. 2005, čj. OAM-699/VL-07-05-2005, neudělil žalobcům azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a rozhodl, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 10. 10. 2006, čj. 65 Az 144/2005 - 22, zamítl. Žalobci (stěžovatelé) brojili proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů, protože v opačném případě by musela být odmítnuta jako nepřijatelná (§ 104a s. ř. s.,). Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kriterií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (www.nssoud.cz).

Stěžovatelé v posuzované věci netvrdili žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jejich kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině, za použití kritérií nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Ze soudního spisu vyplývá, že žaloba stěžovatelů obsahovala především parafrázi některých ustanovení správního řádu bez jakékoliv specifikace a odkaz na spisový materiál, což v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu nelze považovat za žalobní bod (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 57, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS, a rozsudky ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56, a ze dne 20. 2. 2006, čj. 8 Azs 172/2005 - 50, dostupné na www.nssoud.cz). Jediné konkrétní žalobní tvrzení žalobkyně a), a sice, že v Kyrgystánu, kam v roce 1995 odešla spolu s rodinou z Ukrajiny, byla diskriminována pro neznalost kyrgského jazyka, směřovalo do hmotně právního posouzení rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu. Toto žalobní tvrzení však stěžovatelé v kasační stížnosti nezopakovali a uvedli pouze tvrzení, která neuplatnili v řízení před krajským soudem. Nejvyšší správní soud proto ke stížním námitkám, směřujícím do nesprávného posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Pokud jde o namítané vady řízení před správním orgánem, pro něž měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], i zde jedná se o důvody, které stěžovatelé neuplatnili v řízení před krajským soudem, a které jsou proto nepřípustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Stěžovatelé rovněž namítli nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, spočívající v nedostatku odůvodnění ve vztahu k překážce vycestování podle § 91 zákona o azylu [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Žaloba ovšem námitku ve vztahu k nesprávnému posouzení překážky vycestování neobsahovala a krajský soud byl při přezkumu rozhodnutí žalovaného vázán žalobními body (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Namítané nedostatečné odůvodnění rozsudku ve vztahu k překážce vycestování by proto nemohlo v posuzovaném případě způsobit pochybení s dopadem do hmotně právního postavení stěžovatelů. Právě takový dopad by byl ovšem - v souladu se shora citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, důvodem přijatelnosti kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v posuzované věci neshledal v postupu krajského soudu pochybení, tím méně zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatelů. Za situace, kdy stěžovatelé sami žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdili, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelům byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1x 2100 Kč za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava věci) a dále 1x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu